

Serbian

Demonology, Physical Realm

53-0608A

propoved od
William Marrion Branham-a
“...u danima glasa...” Otk. 10:7

Demonologija, Fizička Oblast

Connersville, Indiana, USA

08. Juna 1953.

Uvod

Veličanstvena služba William Branhama je bio odgovor Svetog Duha na proročanstva Svetog Pisma iz Malahije 4:5-6, Luke 17:30, i Otkrivenja 10:7. Ova služba koja je obišla svet bila je kulminacija mnogih drugih Biblijskih proročanstava i nastavak Božijeg delovanja Njegovim Duhom na kraju vremena. O ovoj službi se govori u Pismu, kao o onoj koja treba da pripremi ljude za drugi dolazak Isusa Hrista.

Naša molitva je, da ova štampana Reč bude upisana u vaše srce dok pažljivo sa molitvom budete čitali ovu propoved.

Mnogi napori su načinjeni da bi vam se obezbedio tačan i neskraćen tekst transkripcije, no ipak Engleski zvučni-audio snimci najbolje predstavljaju propovedi koje je propovedao brat Branham.

Zvučne-audio i tekstualne forme više od 1.100 propovedi koje je propovedao William Branham su dostupne i mogu se besplatno skinuti (download) i štampati na mnogim jezicima sa:

www.messagehub.info

Ova se propoved sme kopirati i deliti pod uslovom da se neizmenjena kopira u celini te da se deli besplatno.

Za više informacija o izuzetnoj službi Williama Branhama, kao i za besplatne knjige i propovedi te video materijale ili kontakt s vernicima u Srbiji, posetite:

www.prorok-dvadesetog-veka.org

Demonologija, Fizička Oblast

Dakle, ja sada neću... [Prazno mesto na kaseti – Ured.] Ovo je prvi put da sam to učinio od ma kojih mojih skupova od kako sam u službi. Ovo je jedno novo vreme. Brat Baxter je otišao, a brat Bosworth je u Indiji ili u Africi; a brat Baxter, ne znam gde je on otišao. Otišao je negde, a i ostali su otišli i nisu ovde. I samo smo Bili i ja ovde sami. Tako da mi imamo silno vreme, samo ustanemo, igramo i jedemo. Tako da smo osetili na neki način da bi mogli...uz pomoć Gospodnju, da bi mogli i sami izgurati skup. I zbog toga mi je tako drago da to vidim kako ide dalje, zbog te jedne svrhe. Verujem da će nam Gospod pomoći da to učinimo.

Dakle, vi znate, postoji... Ja volim moje menadžere. Imam neku divnu braću tamo: Bosworth, Baxter, Lindsay, Moore, sve ukupno ih ima petoro. Baron von Blumberg. Oni su upravo veoma fini ljudi, ali ima nečega u tome, kada okupite jednu grupu ljudi, jedan ima jednu stvar, a drugi neku drugu. A ponekad to je suprotno onome što ja mislim. Tako da osećam da sam sada slobodan i da mi upravo možemo imati silno vreme (Uh-huh), zavravimo rukave i udubimo se i jedimo. Razmišljam o tome da zavrnem rukave i da imamo silno vreme... [Prazno mesto na kaseti – Ured.]

Moja prva Biblija je bila priroda. Učio sam o Bogu iz prirode. I mogao sam i pecati. Moj Bože, baš volim da pecam. A da li ti voliš da pecaš, momčino? Ako ti voliš da pecaš i voliš svoju majku; biće od tebe dobar dečak. I čak i moje obraćenje nije to sve iznelo iz mene. I tako, jednog dana bio sam negde u planinama da pecam. Dakle, ovo je samo za dobrobit ovog malog dečaka. I pecao sam negde gore u planinama. I za druge male dečake, sedeći okolo... A ja sam pecao pastrmku. I, oh, predivno je u proleće. Ja idem tada tamo. Bilo je toliko pastrmke, kao u svakoj rupi, znate već, i upravo sam slavio Gospoda i divno se provodio, poneki put uzviknuo, spustio svoje pecaljke. Ja verujem u klicanje. Amen, sigurno da verujem. Jer znam da me nešto zahvati, i to mi baš čini da budem dobro.

Tako da sam poprilično bio odsutan tog jutra, i kada sam se vratio nazad, najčudnija stvar... Ima dosta medveda u zemlji tamo gore kod New Hampshire. A ja sam tamo imao jedan mali kamp gde sam pecao. I postavio sam jedan mali šator, jedan mali stari šteneći šator u kom sam živeo. A crni medved je jedno od najnestašnijih bića koja postoje. Tako da je jedna majka medvedica sa dvoje mladunčadi dospela tamo, i napravili su pustoš od mog šatora.

Dakle, šta mislite šta sam trebao učiniti tom medvedu, ti mala devojčice sa tom crvenom kosom, tamo pozadi? Trebao sam ga baš pojuriti, zar ne?

Ali evo šta je ona učinila. Ušla je unutra; srušila mi šator, i sve je izvukla napolje, i pojela je svu moju hranu koju sam imao tamo i bilo joj je baš dobro. Tako kada sam se pojavio ona se udaljila. A ona je dozivala svoje mlade, i jedno mladunče je potrčalo za njom. A drugo nije želelo ići; i nešto je radio. A ja nisam imao ništa u rukama, samo jednu malu ručnu sekiru s kojom sam nešto seckao okolo sa nekim starijim osobama. Dakle, ona je otrčala otprilike na daljinu te telefonske bandere tamo napolju pa je sela. Dozivala je svog medvedića, a on uopšte nije na to obraćao pažnju. On je nastavio da sedi tamo.

Pomislio sam: “Šta radi taj mališa?” Približio sam se malo bliže. A plašio sam se da se previše približim, plašio sam se da me ne napadne. Tako nisam mogao videti drvo, i znao sam da bi se i ona takođe mogla popeti, tako... I nisam želeo da joj se jako približim, jer mi je poznata priroda medveda. Tako da sam se samo još malo približio. I znate li šta se desilo?

Dakle, ja volim palačinke. Koliko vas dečaka voli palačinke? Ooo, vidi čoveče. Ooo, pa i stariji momci takođe; vidim da su i oni podigli ruke. Svi mi volimo palačinke, i ja ih upravo volim, i volim da izlijem med preko njih. Budući da sam Baptista, znate već, to nas održava tamo napolju jakim, znate već, to je med, znate. Ja stvarno toga dosta izlijem, kada je čvrst i težak. Ja ne poprskam samo malo ovde i malo tamo. Ja ga stvarno obilno izlijem preko njih, i skroz ih ispunim medom.

I onda, znate već, imao sam puno kofu meda tamo unutra, skoro dve litre meda. A medvedi su veliki ljubitelji meda. I taj mališa je ušao tamo unutra i skinuo je poklopac sa kantice meda, i ovako je seo, sa malom kofom meda pod miškom ovako. Imao je... I on nije znao da jede onako kako bi to vi, znate već, tako da je samo umočio svoju šapu u to i lizao je ovako, i lizao je. Pa se okrenuo i pogledao me, a malene oči su mu bili skroz slepljene, a mali stomačić mi je bio lepljiv koliko je samo mogao biti, sav od meda. On je upravo tamo sedeo umaćući svoju ruku dole i lizao tako med, najžešće što je mogao.

Moj Bože, razmišljao sam o dobrom staromodnom skupu Svetog Duha, kada mi otvorimo kofu, i umočimo ruku dole i sve polizemo. Samo nastavite, znate već, dok ne polizete.

I znate li šta je još u tome bila smešna stvar? Nakon što je mališa pojeo koliko god je to mogao, on je ostavio kofu i odjurio tamo, i znate li šta se dogodilo? Majka medvedica i drugi mali medved počeli su da ga ližu, skidajući med sa njega.

Pa, možda i naš skup bude tako nekako, nadam se, tako da mi možemo

upravo nastaviti govoriti i drugima, i da Božija slava pada na nas. U redu. Drago mi je što vidim malu decu da su završili. Volim da vam ispričam tako nešto. A možda ćemo sutra popodne imati više vremena i–i moći i duže razgovarati. Želim sada govoriti očevima i majkama o nečemu.

Govorićemo na temu Demonologije. U Psalmu 103:1 do 3, čitamo te stihove. Skoro svaki propovednik ili sveštenik zna ih napamet.

Blagosiljaj, dušo moja, Gospoda, i sve što je u meni sveto ime Njegovo.

Blagosiljaj, dušo moja, Gospoda, i ne zaboravljaj nijedno dobro što ti je učinio.

On ti prašta sve grehe i isceljuje sve bolesti tvoje;

Želim da primetite ovde, da je to bilo sve: “Koji prašta sve grehe tvoje, Koji leči sve bolesti.” Dakle, možemo li sada pognuti svoje glave za trenutak...

Dakle, nebeski Oče, zahvaljujemo Ti ovog popodneva, što smo ovde napolju. Zahvaljujemo Ti za ovu malu decu koja sede okolo; oni su muškarci i žene sutrašnjice, ako postoji sutrašnjica, ako Isus bude odugovlačio. I sada, Oče, molimo se da nas Ti blagosloviš dok mi govorimo iz Tvoje Reči, i o velikom neprijatelju kojeg imamo, Sotonu. Molimo se Bože, da nam dopustiš da postavimo front, jednu mehaničku jedinicu Božije sile, koja će mu se večeras suprostaviti na svakom pedlju zemljišta, Gospode, i pokazati mu da on nema nikakva legalna prava, da ga je Hrist pobedio za nas tamo na Golgoti, kada je On umro, i On je ogolio poglavarstva i oduzeo Sotoni svaku silu koju je on imao. I Bože, daj nam sada mudrost i razumevanje da znamo i da to objasnimo ljudima kako bi oni mogli znati kako da budu isceljeni i poraze Sotonu. U Isusovo Ime se molimo. Amen.

A sada ćemo govoriti nekoliko minuta na temu Demonologije. Toliko mnogo ste čuli o demonima. Dakle, sutra popodne ćemo verovatno završiti. Želim i onako dva dana u ovoj nedelji da propovedam o ovome. Upravo...ili dva dana popodnevnih službi da govorim o ovome.

Dakle, najpre, šta je demon? Čujete jako mnogo ljudi kako govore o demonima. Dakle, “demon, đavo,” sve to potiče od jedne reči, a na engleskom se to zove “mučitelj.” Osoba koja muči je đavo, zli. On kaže... Dakle, Biblija je za mnoge uglavnom samo neka stara knjiga, koju su čitali baka i deka, ili nešto tome slično. “Nije to baš nešto, ona je samo za stare ljude, i tako dalje.” Ali to je pogrešno. Ona je za svakog. A demoni su mučitelji koji nas muče.

Dakle, postoje demoni koji dolaze u ljudsku dušu, i to je u frazeologiji, to bi bilo–bilo bi to... Rekao bih to na ovaj način, demon koji ulazi u dušu

je nešto što muči dušu.

Često možete videti neku osobu u umobolnom stanju. Dakle, mogla bi biti čak i obraćena osoba, ispunjena Svetim Duhom, a da je i dalje potpuno u umobolnom stanju. Razumete? Tako je; to nema nikakve veze sa dušom. To je mučitelj (Vidite?), nešto što ih muči.

Dakle, sve bolesti, moramo uvideti da sve bolesti dolaze od đavola. Bog nije autor bolesti. Ni jedna bolest ne dolazi od Boga. Bog ponekad dopusti da vas Sotona razboli kao jedan udar bičem, da bi vas vratio nazad u Božiju kuću, kada Ga ne slušate. Ali bolesti u svom izvoru dolaze od đavola. Možete li zamisliti neku osobu da veruje da je Bog naš nebeski Otac autor tako nečega kao što je bolest i smrt. Pa, ne, On nije, niti je bio, i niti će ikada to biti. Bog je dopustio smrt zbog neposlušnosti. Bog dopušta smrt. Kao što je jedan pisac napisao: “Sve što smrt može učiniti je da Bog nju upregne kao konjska kola i da nas odvuče u Božiju Prisutnost, to je za vernika.” Ali reč “smrt” znači “odvojenje.”

Isus je rekao: “Onaj koji čuje moje Reči i veruje onome koji me je poslao, ima Život Večni.” Rekao je: “Ja sam uskrsnuće i Život i onaj koji veruje u Mene, ako bi i umro ponovo će živeti, a svako ko je živ i veruje u Mene neće nikad umreti.” I mi nosimo tela jedni drugih preko u počivališta naših grobova. “Ali on neće nikad umreti.”

Dakle, ako ćete pratiti, kada je govorio o Lazaru, rekao je: “Lazar spava.” A učenici, ljudi poput nas, rekli su: “Ooo, ako spava, onda mu je dobro.” Pa on se odmara, to je ono što su oni mislili.

Ali je On počeo govoriti na njihovom jeziku; rekao im je: “On je mrtav,” po onome što vi verujete. Pa je rekao: “Ja ću otići da ga probudim.” Vidite, vidite? Kada ste...

“Smrt” znači “odvojenje.” Dakle, ako biste vi, ili neko iz vaše porodice umrli, ta osoba, ako je obraćena, ona nije mrtva. Oni su mrtvi što se ljudskog gledišta tiče. Ali oni su samo odvojeni od nas, ali oni su u Božijoj Prisutnosti. Oni nisu mrtvi, oni ne mogu umreti. Nemoguće je za njih da umru. Isus je rekao: “Onaj koji sluša moju Reč, i veruje u onoga koji Me je poslao, ima Večni Život, i ne dolazi na sud, već je prešao iz smrti u Život.” Tako on ne može umreti. Sve što je besmrtno, ili večno, ne može propasti. To je nepropadljiv Život. On To ima, zato što mu ga je Bog dao. Dakle, to nije po zaslugama; to je—to je bezuslovno, Bog mu to daje.

Bog je onaj koji poziva. I niko ne može doći Bogu osim ako ga Bog ne pozove. Isus je rekao: “Niko ne može doći k Meni, osim ako ga moj Otac ne pozove – dovede.” Nije li to tačno? Tako to je Bog u svemu. Možda ćemo sutra posle podne govoriti više o tome, jer vam želim objasniti tu

stvar oko bolesti, tako da možete videti da...

Bilo je vreme kada smo bili kao plodna klica u našem pra-pra dedi. Vi to znate. Doktor to zna. Dakle, i vi što čitate Biblije to znate. Vi znate da je klica života počela u vašem pra-pra dedi, i došla do vašeg dede, i onda u vašeg oca, pa vašu majku, i onda ovde gde ste vi sada. To je tačno. Pismo to uči. Evo dela Pisma za vas ako želite. Verujem da je tamo rečeno da je Levi dao desetak kada je bio u Abrahamovim bedrima, koji je bio njegov pra-pra deda. Nije li to tačno? Tako da vidite, seme je tamo počelo.

Ali vaše duše su bile načinjena pre postanka sveta, kada je Bog stvorio čoveka na Svoju sopstvenu sliku: ljudski duh; ne nekog čoveka na Njegov vlastiti lik, već čoveka po Svom sopstvenom obličju. Vidite? I onda ih je načinio kao muško i žensko, pre nego što je čovek ikada bio od zemaljskog praha. Voleo bih kada bi imali šanse ovog popodneva da uzmemo vreme i da se vratimo nazad u to, da upravo vidimo kako je Bog...

Dakle, to je između redova, ali kada to vidite, onda to dolazi pravo u redove. Vidite? Kako je Bog tamo u početku, ono što je tamo učinio, i kako se spustio dole na zemlju, i kako je načinio čoveka na svoju sliku, i onda je Bog to preokrenuo, i bio načinjen u liku čoveka, da otkupi čoveka.

Kada je Bog načinio čoveka na svoju sliku, bio je to čovek duh. I to... A nije bilo čoveka da obrađuje zemlju. Tada je stvorio čoveka iz zemaljskog praha. Svi hronolozi i tako dalje, i ti ljudi koji istražuju stare kosti i tako dalje, i veruju u evoluciju... Ja verujem u pravu vrstu evolucije. Čovek je evoluirao od samoga sebe, a ne sve od jedne ćelije. Ne gospodo, jer ptica je bila ptica od kada ju je Bog načinio, a i majmun je majmun; a čovek je bio čovek...?... Tako je.

Razgovarao sam sa jednim doktorom pre izvesnog vremena iz Lojevila. On je rekao: "Pa, brate Branhame..." Govorio sam kako domoroci iz Afrike, kako oni jedu i idu dole kroz... Ooo, neke od najružasnijih stvari koje bi mogli videti, kako bi oni jeli, samo uzmu nešto što je pokvareno, a crvi su u tome, samo ih pokupe, i crve i sve ostalo. Svejedno im je. Vidite? Kažu... Piju bilo šta, nema veze šta je u pitanju. Rekao je: "Ali brate Branhame, ti ljudi nisu ljudi." Rekao sam: "Ooo, da jesu. Oni su sigurno ljudi."

Rekao sam: "Najbliža stvar ljudskom biću među zverima je šimpanza. I pokušavali ste četiri hiljade godina da šimpanza nešto promrmlja, i ona to ne može učiniti." Rekao sam: "Zato što ona ne može da razmišlja. Nema sa čime da misli." Ooo, možete je nešto naučiti poput krkljanja, ili da pušta neke zvuke, ili da stavi naočare, ili da puši, ili vozi bicikl, ili jaše konja, ili nešto slično tome; no to je samo kao 'hoo' ili 'ajde' konju, ili

psu i tako nečemu. Rekao sam: “Ona je životinja.”

“Ali dozvolite mi da vratim na Afriku, ka najdivljem plemenu koje tamo postoji, a to je malo pleme Bušmana.” I rekao sam: “Možda njihov prapra-pra deda nikada nije video belca ili bilo šta. Jedina stvar koju zna je da čak ne zna koja mu je leva a koja desna ruka. Jedino što zna je da jede, i da jede sve do čega može doći, ako je to i ljudsko meso, ili ma šta drugo, za njih to nema veze, upravo to pojedju. Ali dajte mi ga kada on ima pet godina, a u petnaestoj godini, on će govoriti dobro engleski i biće dobro obrazovan. Kako? On ima dušu. Bog ga je stvorio kao ljudsko biće, i on ima isto toliko prava da čuje Evandjelje, makar jednom, kao što mi propovedamo ovde po celoj Americi, ljudima uvek iznova i iznova, i molimo ih, i ubeđujemo i sve ostalo. Neka to čuje samo jednom, i gledajte ga kako će povikati i odjuriti brzo do oltara.” Vidite? Da, gospodo.

Tamo mi je srce, brate, danas, kada razmišljam o Africi, i o tim malim sirotim crnim rukama kako se dižu govoreći: “Brate Branham, govori još jednom o Isusu.” O milosti! Postoji nešto u meni što kopa i gori. I čim sakupim dosta novca, otići ću tamo; to je ono što činim sa svakim centom do kojeg dođem, sa svim, Bog zna, pored onoga što moram pojesti. A većina ljudi mi daje odeću. I ostaje samo ono od čega jedva mogu da proguram, samo koliko mi treba, stavljam sve u misijski fond, koji je vlada organizovala; na to čak ne plaćam ni porez. Dok ne skupim tri ili četiri hiljade dolara i onda odem preko mora da propovedam Evandjelje ljudima za koje znam da ću jednog dana morati odgovarati. A ja ću znati za čega moram odgovarati.

Imao sam običaj, kada bih išao u grad i održavao velike skupove, kada bi tamo bilo dosta novaca, i oni bi imali velike kampove i hiljade dolara, ja bih to davao crvenom krstu i slično. Dakle, ništa sada ne bacam na njih, ali vozeći ulicom automobil od četiri hiljade dolara, sa velikim dijamantskim znakom, pušeći cigaru i pet stotina dolara nedeljno od novca bolesnih ljudi... Ne gospodo. Ne zaista. I onda takvi, čim napustite grad, reći će: “sveti valjači” i sve poput toga, i rugajući se, i ruše religiju koju mi zastupamo za... Ne gospodo.

Ja to sam uzimam, i pred Bogom mojim Sudijom, ja to ulažem tamo u Evanđeoski posao, tako da znam da onoga dana kada budem morao položiti račun za moje nadzorstvo, da je to bilo ispravno usmereno. To je potpuno tačno, jer shvatam da način mog ophođenja prema ljudima je ustvari moje ophođenje prema Bogu. Upravo moj odnos prema vama, je moj odnos prema Hristu. A i vaš odnos prema meni je ta ista stvar (To je tačno.), prema Hristu.

Dakle, videti ljude poput toga, i vidite kako ljudsko biće sa besmrtnom

dušom koja ne može umreti, ne može propasti, ne može ništa drugo sem da ima Večni Život, koji je Bog u Svojoj suverenoj volji vama dao. I sada, kada... Dakle ja...

Ooo, dozvolite mi da ovo malo ispravim, ili da nešto kažem. Neko će otići pa će reći: "Brat Branham je kalvinista!" Ne, nisam. Ja sam samo onoliko kalvinista koliko je kalvinizam u Bibliji... Ali kada kalvinizam napušta okvire Biblije, tada sam ja armenijanac. Vidite? Ja verujem u svetost ali takođe i u kalvinizam; ali obe te stvari, jedna juri prema ivici i otišla je ovim putem, a druga juri ka ivici i otišla je drugim putem. Da nije bilo knjige Efežana da to vrati nazad i postavi na ispravno mesto gde je to Bog učinio, svi bi mi bili zbrkani. Ali obe te strane su stvorile doktrinu, i dale svoje seme o tome, svaka od njih; i to je tako sa grupom Svetosti a i sa kalvinistima takođe, armenijancima. Dakle, kalvinisti imaju nešto što je istinito. Ja u to verujem, da kalvinistička doktrina...

Ja verujem u sigurnost, verujem da crkva ima večnu sigurnost. Svako ko čita Bibliju to zna, jer Bog je već rekao da će se oni pojaviti bez krivice. Da li je to tako? Tako da će onda to biti tamo. Je li tako? Ta crkva je večno sigurna. A nešto sasvim drugo je pitanje, da li ste vi u toj crkvi? Ako ste vi u toj crkvi, u redu, vi ste onda sigurni sa crkvom, no bolje je da ostanete u crkvi. A kako vi dospevate u tu crkvu? Da li rukovanjem? Ne. Tako što vas upišu u knjigu? Ne gospodo. "Jednim duhom svi smo kršteni u jedno telo." A tom Telu je Bog sudio na Golgoti, i bilo je to Telo Isusa Hrista, a mi smo kršteni u to Telo jednim Duhom. I imamo večnu sigurnost dokle god smo u Hristovom Telu; ništa nas ne može razdvojiti, ništa nas ne može dotaći. Ako vi izadete napolje, vi ste izašli svojom sopstvenom voljom. Ali toliko sigurno, ako ste u Hristovom Telu, onoliko sigurno koliko je Isus uskrsnuo iz mrtvih i vi ćete takođe uskrsnuti. Bog je to već učinio. On...

Vi ne možete grešiti. Ooo, vi...U vašim očima ja mogu biti grešnik, ali ako sam u Hristu, Bog to ne vidi, jer su njegovi gresi izmireni, Njegova krv je načinila pomirenje za moje grehe. Vidite? Ja ne mogu grešiti. "Onaj koji je rođen od Boga ne greši, jer on ne može grešiti. Božije seme ostaje u njemu." Vidite? On je voljan, ako učini grešku, on je to odmah tamo voljan da ispovedi. Ako je pravi Hrišćanin, on će to učiniti. Ako on to zadržava, on pokazuje da od samog početka oni nije dobio ništa. Tako je. On nije dobio ništa od samog početka. Ali ako je on pravi Hrišćanin...

Ako bi ovde posejali zrno pšenice u zemlju, to bi uvek bilo pšenično zrno. Korov bi mogao biti svugde okolo i sve ostalo, ali to će biti pšenično zrno dokle god postoji. Da li je to tačno? I ako je čovek zaista rođen od Božijeg Duha, on nije malo unutra malo napolju, pa malo tamo malo vamo, i malo tamo negde u svetu i još negde. Ne, gospodo. Ne, ne.

Vi niste u jednom danu korov, pa sledećeg dana pšenica. Bog tako nešto nema u polju. Da, gospodo, ako ste rođeni od Božijeg Duha, vi ste od tog vremena Hrišćanin sve do – sve dok ne odete odavde, i vi ste tada besmrtni zajedno sa Bogom. Tako je, ako ste vi u toj Crkvi.

Dakle, hajde da malo govorimo o smrti. Dakle, kako bi se jedna osoba sa takvim posedom, u jednom takvom stanju ikada mogla vratiti nazad? To je zato što vaše telo još nije bilo otkupljeno. Vaše telo nije otkupljeno. Bez obzira koliko, kako ste dobri, i koliko posvećeni i sveti, i koliko Svetog Duha, to se odnosi samo na vašu dušu. A vaša duša još nije kompletirana. Ona samo ima blagoslove, Božije obećanje, što je kapara našeg spasenja. Ali ako mi nemamo kaparu svog uskrsnuća, nemamo Božansko isceljenje, onda ne bi imao sigurnost u ma šta što bi mi dokazalo da postoji uskrsnuće.

To je upravo kao ako Hrist ne bi živeo u mom srcu, ako bih ja to morao uzeti od neke vrste psihologije tamo odnekle, da moram to verovati negde na jedan takav način, pa, onda, bio bih pomalo skeptičan što se toga tiče. I to je razlog što tamo preko u Africi, kada oni dolaze, dolaze misionari, dovodeći na hiljade i hiljade urođenika, a oni nose male blatnjave idole i sve ostalo; to je zato što su oni čuli samo tu fizičku stranu Biblije. Tako je. U mojoj crkvi ima Baptista, Metodista, Prezviterijana, svi koji su išli u te crkve, ali kada su videli Božiju silu kako je došla u denominaciju, to je razrešilo sve. Onda su znali da je Bog bio Bog.

Ali sada, šta je to što započinje bolest? Dakle, kao prvo, to je duh pre nego što postane bolest, baš isto kao što ste i vi bili duh pre nego ste postali ljudsko biće. Uzeću brata Willett-a odavde za primer. Brate Willett, bilo je vreme kada smo vi i ja bili ništa. I kao prvo, Bog nam je dao život. I uzmimo, recimo, ako bih ja vaše telo ovog popodneva raščlanio na elemente, vi ste načinjeni od velike mase ćelija koje drže zajedno atomi. I jednog dana, ti atomi biće uništeni ako Isus bude odužio; vi ćete se vratiti nazad. Oni će biti upravo onakvi kao što su bili i u početku, vratili bi se u vazduh. Ali kada se vaš duh vrati, ti atomi će se ponovo skupiti sa tim duhom i proizvesti jednog drugog brata Willetta upravo kao što su i onog, samo mlađeg, kao kada je bio u najboljim godinama.

Kada čovek pređe negde dvadesetpetu godinu, vidi da ima nekoliko borica pod okom, i nekoliko sedih dlaka kako izniču. To će tako biti jer smrt dolazi po vas. I u jednom od ovih dana će vas uzeti. Bez obzira ko ste, uzeće vas. Ali ona postepeno... Dospećete ovde u čošak, i Bog će vas izvesti iz tog čoška, pa ćete dospeti u ovaj čošak ovde, i smrt će vas skoro imati, pa i ovde, ali nakon izvesnog vremena će vas stići. Ali šta onda

smrt može učiniti, ona uzima svoj ceo danak, i onda kraj – kada učini sve što je mogla učiniti... Kada vam Bog da ovaj život, a vi ste bili u svojim najboljim godinama negde u dvadeset trećoj, kada vi dođete u uskrснуću, vratíte se nazad upravo onakvi kao kada ste imali dvadeset i tri godine, ili dvadeset i pet, jer je smrt nastupila kasnije. Smrt će imati sve što ona može učiniti. Ona ulazi unutra, ali vi ćete se ipak vratiti nazad upravo onakvi kakvi ste bili.

Dakle, ako bi svaka pojedina ćelija u vašem telu... Hajde da to raščlanimo sada; vi ste došli kao ćelija na ćeliju, ćelija na ćeliju, i ako bi to razložili ovde na podijumu, svaku pojedinu ćeliju vašeg tela, vi biste se sveli na jednu malu klicu gde ste počeli, i to se ne može videti prirodnim očima. To morate pogledati pod mikroskopom. Video sam klicu života pod mikroskopom. To izgleda kao mali uvojak. A prvo što počinje je kičma; to je kao neki mali čvor. To je prva mala ćelija koja se razvija povrh ćelije.

Dakle, ako bih mogao uzeti tu jednu malu ćeliju iz koje ste svaki pojedini od vas došli, jednu malenu klicu ćeliju... Šta je klica? Klica je jedna majušna, najmanja ćelija. Pa, šta onda ide za time? Dakle, razlagaću vas na svaki komadić vas samih, dole do te jedne male ćelije, i nisam vas još našao. Samo sam prikazao vaše ćelije. Pa onda, kao sledeće, krvne ćelije i telesne ćelije, i šta god da su, izlažemo ih skroz na ovom mestu, ali nisam došao još do vas. Dakle, sada sam stigao do samo jedne klice. Dakle, a sada ću razložiti i tu jednu malu ćeliju. Dakle, gde ste vi (Vidite?), vaš život. A taj život je načinio prvu ćeliju što je bila jedna klica, a onda sve po svojoj prirodi, pas po psu, ptica po ptici, čovek po čoveku, razvijaju se ćelije, ćelija na ćeliju, ćelija na ćeliju, i to dolazi do mesta gde se vi nalazite, kao ljudsko biće, izgrađeni od ćelija. Dakle, to je bilo određeno od Boga da bude tako.

Ali šta je onda sa rakom-kancerom? Hajde da govorimo malo o njemu. Dakle, Bog vam je dao vaš život. I recimo, evo vas danas ovde; ovde sam. Nema ničega na mojoj ruci. Ali ponekad bi moja ruka mogla pokazati prisutnost raka. Pa kako je taj rak tamo stigao? Hajde da vidimo šta je rak. Dakle, hajde da ga raščlanimo; hajde da ga proučimo. Dakle, i on je takođe gomila ćelija. Da li ste to znali? Tumor, katarakta, ma koja od tih stvari su ćelije. One nemaju određeni oblik. Neke od njih se šire, neke izgledaju poput pauka, neke izgledaju kao–kao išarane pruge, crveni rak, upravo kao duga crvena vlakna koja se šire kroz tkivo. A postoji i rak ruža, koji se obično pojavi na dojci žene; to su kao palačinke koje su jedna na drugoj, i onda se širi na sve strane. I oni upravo rastu ma gde.

Ponekad se tumori granaju ovako, dugi, duguljasti, i sve ostalo. Oni nemaju obličje, zato što su oni prema duhu koji nema obličje. Ali on

izgrađuje ćelije; to je gomila ćelija od toga. Recimo da je u vama upravo sada jedan tumor ili rak koji izgrađuje ćelije, raste i raste i raste; on jede, sisa vaš život iz vas; on živi od krvotoka. Katarakta uzima sluz očiju i raste preko oka, prekriva sebe, i zatvara vaše oči. Neki od njih dolaze i nikada ne... Kao tuberkuloza, koja dolazi samo u jednoj maloj klici. Od veličine klice ništa ne zavisi. Ista veličina klice koja pravi slona, pravi i krpelja. Vidite? Nema ničega u veličini klice.

A neke od njih dobijaju obličje tela, a neke nikad nemaju takav oblik. A neki nikada ne idu u ćelije. Neki postaju duh i muče dušu. Probaćemo dobiti i taj deo priče. To ću ostaviti za sutra popodne, ako budem mogao, odakle dolazi ta duša-duh, i kako ovde dole u njoj...

Dakle, prijatelji ja vam ovo ne govorim iz neke psihologije. Imao sam godinama posla sa demonima, i vi to znate. Ako biste samo znali tu stvar, nakon što se služba završi večeras, šta se sve ponekad dešava. Vi to ne znate. Upamtite, kada istupite protiv duha, onda bolje da znate o čemu govorite. Nemojte samo stajati tamo i izmotavati se, jer od toga neće biti nikakve koristi. Ali kada vas ustvari demon mora poslušati, on će to prepoznati. Nije stvar u tome koliko glasno vičete; i nije stvar u tome koliko izlijete ulja. Već to je šta se ovde nazad nalazi što će on prepoznati. To je istina. Isus mu je samo rekao: "Izađi." Razumete?

Upamtite, i učenici su se ritali, i uvijali, i pokušavali da ga izbace napolje, i sve ostalo. Rekli su: "Zašto ga nismo mogli izbaciti napolje?"

Rekao je: "Zbog vaše nevere." Reкао je: "Izađi iz njega." Dečko je pao i imao je najače trzaje koji je ikada imao. Vidite? Vidite, oni prepoznaju autoritet.

Pogledajte samo one momke tamo, te skitnice koje su videle Pavla kako izgoni đavole. Rekli su: "I mi možemo činiti to isto," sinovi nekog sveštenika. I otišli su dole i rekli: "Mi možemo izgoniti đavole." Dela 19. Otišli su do čoveka koji je imao epileptične napade i rekli: "Zapovedamo ti Isusom, izađi iz njega." Đavo je rekao... "U Ime Isusa kojeg Pavle propoveda..."

Đavo je rekao: "Dakle, ja znam Isusa i znam Pavla, ali ko ste vi?" I znate li šta se dogodilo: skočio je na te ljude, iskidao im odeću, i morali su se braniti i pobeći na ulicu.

Ti isti demoni žive i danas. Tako da postoji puno fanatizma. Ovo je crkva večeras. Danas u zemlji ima puno fanatizma, koji zovu Božansko isceljenje, što bi trebalo da se zaustavi. To je ono što baca ljagu na pravu stvar. To je razlog što vi imate tako teške borbe. Ima puno toga što se danas naziva religija koje bi trebale da se ugase: nisu ništa drugo do kultovi. To je ono zbog čega prava Božija crkva ima toliko puno nevolja

sa time. Ali mi smo Amerika (Vidite?) i to će tako da bude. Bog je rekao da će pšenica i kukolj i korov rasti zajedno. Nemojte pokušavati da ih iščupate. Neka samo rastu zajedno, ali po njihovim rodovima ćete ih poznati. Tamo nema plodova, zašto, jer nema života, tamo nema ničega.

Dakle, posmatrajmo tu ćeliju. Recimo na primer, često crveni rak napadne matericu žene, ženske tegobe i tako dalje. Dakle, to... Uzmimo tog–tog momka sada, u njegovoj ćeliji, u tom raku.

Dakle, rak... Sve u prirodnom tipizira duhovno. Da li ste toga svesni? Sve u prirodnom tipizira duhovno bez obzira.

Na primer kao što je ovo, kada se rodimo u Hristovom Telu, postoje tri elementa koja su potrebna da bi se desilo naše rođenje. I to su ta tri elementa koja su izašla iz Hristovog Života kada je On umro. Iz Njegovog Tela su izašli, voda, Krv, i Duh. Da li je to tako? Tri elementa, i kroz ta tri elementa mi prolazimo kada se nanovorađamo: opravdanje, posvećenje, i krštenje Svetim Duhom. Dakle, to se može sve desiti jednim aktom, ali je potrebno... Ali vi možete biti u opravdanom stanju a da niste posvećeni. Možete verovati u Gospoda Isusa Hrista, a da i dalje nosite svoju prljavštinu sa sobom. Ali možete živeti i u opravdanom stanju i da vodite čist sveti život, a da nemate Svetog Duha. Vidite. Biblija, 1. Jovanova 5:7, da je troje ono što svedoči na nebu: Otac, Sin, i Sveti Duh, Otac, Reč, i Sveti Duh, što je bio Sin a to troje je jedno. A troje je što svedoči na zemlji: voda, Krv, i Duh, i oni se slažu u jednome; nisu jedno, već se slažu u jednome. Ne možete imati Oca a da nemate Sina; ne možete imati Sina a da nemate Svetog Duha, jer oni su nerazdvojivo jedno. Trojstvo je u jednom.

Ne čujem ovde okolo, ali vi o tome slušate dosta širom države. Jedna od najvećih stvari među Pentakostalnim grupama je što su se zbrkali u jednoj jednostavnoj stvari. I imao sam ih skupljene zajedno i dokazao sam im da obe strane veruju u istu stvar. To je đavo koji je među njima; i to je sve. Ako bi ta velika Pentakostalna crkva odbacila te male bezvezne tradicije i ujedinili se zajedno u jednu blagoslovljenu Božiju crkvu, onda bi došlo Uznesenje. Ali dokle god ih Sotona drži rascepkane, pa u redu. To je njihovo da to čini. A oni apsolutno veruju u isto. Jedni kažu: “Pa, ovo je To.”

Rekao sam: “Pa, ako je ovo To, onda je i To ono.” Tako tu ste vi. Sve to je ista stvar. Ali tu ste vi. U tom trojedinom Božijem trojstvu... Dakle postoje... Dakle, Bog u Svom jedinstvu, Bog Otac, Sin i Sveti Duh. Dobro, mi ne kažemo: “naši Bogovi,” kao pagani. To je “naš Bog.” Razumete? To je trostruko Biće našeg Boga.

A sada zapazite. I Sotona je takođe u trojstvu. I njegove sile su u trojstvu.

Ali, zapazite onda kada ta voda, Krv, i Duh proizvode nanovorodenje. Da li je to tačno? Gledajte sada. To je ono što predstavlja nanovorodenje. A šta predstavlja prirodno rođenje pre nego što nastupi nanovorodenje? Pa vi majke... Kada je beba rođena, šta dolazi kao prvo? Voda. Sledeće je krv. Sledeće (Razumete?), je ono što čini život (Vidite?), čini osobu: voda, krv, duh.

A sada rak, hajde da se bavimo time, u preostalih oko pet minuta, pretpostavljam. U sledećih pet minuta hajde da se bavimo rakom. Šta je taj momak? Šta on predstavlja? On je đubretar. On predstavlja lešinara koji se hrani mrtvim stvarima. A rak obično dolazi kao rezultat neke povrede, gde je povređena ćelija i to se pocepa. A ta mala ćelija tamo počinje naopako da se ponaša (postane povratnik u greh). Ooo, to je velika reč za Baptistu, zar ne? u redu, ali ona se naopako ponaša, ta ćelija. A ja sam Baptista koji veruje da može da se bude povratnik u greh.

Neko je nedavno rekao tamo dole na skupu u Arkanzasu, rekao je: "Brate Branhame," rekao je... Bio je to jedan momak Nazaren; bio je isceljen. Imao je svoj – hodao je kroz grad sa svojim štakama na ramenima. Rekao je: "Znaš šta?" Rekao je: "Kada sam prvi put došao ovamo," rekao je: "Mislio sam da ti – čuo sam te kako propovedaš, mislio sam da si Nazaren." Rekao je: "A onda sam video da su većina ljudi bili Pentakostanci, a neko mi je rekao da si Pentakostalac. A sada kažeš da si Baptista." Rekao je: "Ne razumem."

Rekao sam: "Ooo, pa to je lako." Rekao sam: "Ja sam Pentakostalni Nazaren Baptista." To je...?... Tako je. U redu. Ne, mi smo jedno u Isusu Hristu, tako što nas Sveti Duh čini da budemo jedno. Tako je.

Dakle, zapazite, ta mala ćelija počne naopako da se ponaša kada se povredi. I ona počinje malo... Druga mala klica dojadi tamo da ubaci svoj život u nju, i tako dolazi gnoj u ranu. To su maleni vojnici koji se bore za vaš život. Oni dojure tamo i napadnu taj otrov, te demonske sile koje pokušavaju–pokušavaju da se tamo nakupe, i daju svoje živote. To je ono što to čini – to je... Oni su gomila malih mrtvih vojnika, taj gnoj koji je u vašoj krvi – koja je u rani – koji daju svoj život da bi spasili vaš.

Dakle, jednom kada ta mala ćelija to odbaci i taj demon tamo počne, on počinje rasti; on počinje da umnožava ćelije. On gradi jedno telo baš isto onako kao što i vaša beba počinje u vašoj materici, i kao što ste i vi počeli u vašoj majci: ćelija na ćeliju, ćelija na ćeliju, pa ponovo ćelija, na svaki način gde god može. Samo što oni nemaju nikakav oblik kao što ga ima ljudsko biće prema svojoj prirodi. To je upravo iz duha i raste na ma koji način. A počelo je kao ćelija na ćeliju, ćelija na ćeliju.

I onda, vi ćete početi da se osećati bolesno i slabo. Vi odete do lekara, i on će vas ispitati. Možda on to ne može naći. Ako uspe, možda će to da

odseče. Ako može da ga iseče da bude sve čisto, u redu, onda je uspeo. Ali ako ne može da ga odseče i da bude skroz čisto, ako je to u grlu ili negde odakle ne može skroz da se ukloni, i najmanji delić toga će nastaviti da živi (Vidite), zato što on nema... Kao kada biste rasekli ruku i povezali je, ili ma šta, ili da odsečete... Ono što želim reći je, ako biste odsekli i glavni deo tela, i ostavili svoju ruku tamo, ona ne bi mogla živeti. Ali (Vidite?), to nema takav oblik života kao vi. To je demonska sila koja se pokreće.

I zapazite sada, vi ih zovete... Doktor to naziva rakom. Bog to naziva đavolom. Pogledajte danas. Oni to upravo dobiju... Odakle je ta reč rak potekla? Ona potiče o Latinske reči koja se koristi u medicinskoj terminologiji znači "kraba." Kraba koju bi vi videli na obali koja ima sve te noge, to je kako to deluje; to se širi i napreduje. Reč "kancer" je "kraba." I on ulazi u telo i preuzima stvari i počinje sisati krv dok ona teče, kao neki oktopod ili nešto. Pa, tumor, katarakta, i ostale bolesti, svaka od njih potiče iz jedne klice. A klica mora postati telo. A pre nego što može postati telo, to mora biti život. Pre nego što može stvoriti, ili oploditi, i stvoriti još ćelija, to mora biti jedan život. Da li je to tačno? Dakle, odakle je došao taj kancer? Odakle je to došlo? To nije bilo u vama ovde pre izvesnog vremena, ali sada je možda u vama. Odakle je to došlo? To je jedan drugi život, drugačiji od vašeg života, koji živi u vama. I on muči, sisa vaš život. To je razlog što ga je Isus nazvao đavolom.

Oni to nazivaju danas epilepsijom, oni kažu: "epilepsija." Pa, epilepsiju je Isus nazvao u Bibliji đavolom. Kada je čovek došao sa dečakom koji je padao na zemlju, i bljuvao penu iz usta, i sve ostalo, rekao je: "On ima đavola, i jednom ga baca u vatru a jednom u vodu."

Oni su sada doterali malo njegovo ime i zovu ga epilepsija, ali to je đavo. A Isus je rekao: "Ti đavole, izađi iz deteta." To je upravo tako. Dakle, epilepsija je obično posledica problema sa bubrezima. Možda ćemo dospeti u to malo kasnije. Vidite? To prouzrokuje epilepsiju, urinarni problemi.

Dakle, zapazite ovo, onda se te ćelije postavljaju tamo; a to je đavo. On gradi život; on raste, postaje sve veći i veći. On ima samo jedan zadatak; a to je da vam uzme život. To je razlog zašto ga je đavo poslao, da vam prekрати dane, na manje od sedamdeset godina.

Dobro, ja pozdravljam svog doktora. Da, gospodo. Svu medicinsku nauku, neka ih Bog blagoslovi zbog njihove pomoći koju su učinili za ljude. To je tačno. Šta biste vi uopšte mogli danas na svetu raditi bez toga? Zahvaljujem Bogu za medicinsku nauku. Zahvaljujem Bogu i za automobil. Da Bog nije dao da mi nauka napravi automobil, veoma bi

teško peške dospeo ovamo. I za svetla na struju, i za sapun da operem ruke, i pastu za zube da operem zube, sigurno, ja Mu zahvaljujem na svemu tome, zato što sve dobre stvari dolaze od Boga.

No dopustite mi da vam kažem, da ne postoji ni jedna mrvica leka koja je ikada izlečila ma koju bolest. I ne postoji ni jedan doktor, dakle, osim ako nije neki bezveznjak, ali pravi doktori će vam to reći da oni ne tvrde da su iscelitelji. Tamo u Mayo Brothers, mnogi od vas... Intervjuisali su me tamo dva ili tri puta. O pacijentima koji su izašli odande, neizlečeni... Čitali ste "Reader's Digest," novembarsko izdanje. Koliko vas je čitalo to novembarsko izdanje, taj članak o meni u "Reader's Digest"? Vidite? I doveli su me tamo gore da me intervjuišu o toj bebi od koje su odustali. Rekli su: "To se ne može uraditi." Ali Sveti Duh mi je progovorio i rekao mi kako će to biti učinjeno, i bilo je učinjeno. U redu. Dobro, pozvali su me tamo gore. I upravo tamo kraj vrata gde su Jimmy i ostali, gde je bio Mayo, tamo je jedan veliki znak koji kaže: "Mi ne tvrdimo da smo iscelitelji. Mi samo tvrdimo da pomažemo prirodi. Postoji samo jedan Iscelitelj, a to je Bog." Oni su najbolji na svetu. Dobro, imamo i par šarlatana, da. Tako je. Ali imamo i takođe propovednike šarlatane. U redu, tako da se to nalazi na obe strane.

Zapazite, ali ma koji čovek koji tvrdi da je iscelitelj, on je pripovedač, jer on to ne može učiniti. Jer Biblija je rekla: "Ja sam Gospod koji praštam sve tvoje grehe i lečim sve tvoje bolesti."

Izučavao sam Pismo. I u mojoj sobi – neki od najboljih lekara iz nacije su došli. Vi ne znate za pozadinu života, prijatelji, da bi znali šta je bilo, i stvari koje ja javno ne iznosim. Ljudi dolaze u tajnosti, i nemojte misliti da danas nema više puno Nikodema na svetu; sigurno ih ima, na hiljade njih. Oni gledaju u to i dolaze na skupove, sede tamo u majici kratkih rukava, ili nešto drugo poput toga, sa uglađenim imenima za koja biste se iznenadili, sedeći upravo na skupu. A onda za par dana skoknu ovamo i nazovu u tajnosti, i pošalju nekoga radi privatnih razgovora. I sedeo je tamo i rekao: "Brate Branhame, verujem da je to istina." Oni su ljudi upravo onoliko koliko i mi. Sigurno, i svaka ljudska želja, a oni su gledali dalje od tog mračnog vela kroz koji je on morao jednog dana proći.

Ali ti kanceri i ostale stvari su apsolutno đavoli koji se uobličavaju u ljudskom telu, krećući se prema gore i uzimajući vaš život.

Dakle, ako bih ja postupao kao doktor, ako bih mogao to odseći, i staviti to na zemlju... Ili, na primer da kažemo, da ste vi sami na zemlji jedan kancer. Dakle, ovde je Božansko isceljenje. Ako bih se ja želeo otarasiti vas na način koji to lekari čine, ja bih nastavio samo da stružem vaše telo sve dok ne bi iščezlo sa zemlje. Onda ne bi toga više bilo, upravo baš kao kada i lekar izvadi iz vas izraslinu. Ali u obliku Božanskog isceljenja, da

ste vi kancer, ja bih samo pozvao vaš život da izađe iz vas i vi bi bili gotovi. Vaš život bi vas napustio, ali vaše telo bi bilo ovde upravo isto kao što je to i bilo.

Dakle, to je mesto gde su vid i vreme najgori neprijatelji Božanskog isceljenja. Ne znam da li brat Baxter ikada ulazi na skupovima u ove stvari. Seo sam, i objašnjavao sam to njemu i bratu Bosworth-u iznova i iznova. Ali evo šta se dogodilo. Sumnjam da je to baš puno ljudi shvatilo, jer nakon izvesnog vremena nalazite ljude kako se vraćaju govoreći: “Imao sam svoje isceljenje brate Branhame, dva ili tri dana, blagoslovljen Bog, ali to me je napustilo.” Ja nailazim na to. Mislim da je to zbog toga što oni ne postavljaju skup na ispravan način. Ljudi to ne razumeju. Imao sam jednog čoveka koji je došao na podijum i bio je potpuno slep, kancer, ili katarakta mu je bila preko očiju, i čitao je Bibliju nakon što je bilo moljeno za njega, otišao dalje, a za tri do četiri dana bio je isto toliko slep kao i u početku. Šta se to dogodilo? Svako zna da kada život napusti ma koje telo, ono splasne na izvesno vreme. Da li je to tačno?

Da li je neko ovde možda ubio jelena ili kravu, ili nešto tome slično? Sigurno. Ako je izmerite večeras, vi lovci moji prijatelji. Ubijete jelena i onda ga stavite na vagu i kažete momcima koliko je težak. I pazite samo, ujutru će on biti za koju kilu lakši nego što je bio. Kada umre čovek, prvo što pogrebnik uradi je da izvadi veštački zub ili oko, zato što se telo skuplja, ono će biti izgurano napolje, zato što se ljudsko telo smanjuje. I svako drugo telo se smanjuje. Kada život napusti ćeliju, on počinje da se kreće prema dole i skuplja se. I to će biti tako nekih sedamdeset i dva časa. A onda će početi da se nadima. Ako bi neki mali kerić bio pogažen tamo negde na putu. I neka leži tamo na suncu oko tri dana, i gledajte samo šta se dešava, on je veći pas nego što je to ikada bio. Sav se naduo. Da li je to tačno?

Pa, isto to se događa kada je demon izbačen iz bolesne osobe. To je u prvih nekoliko dana. “Ooo, pa ja se predivno osećam.” A onda počinju govoriti: “Bolesniji sam nego što sam to ikada bio. Izgubio sam svoje isceljenje.” Upravo toliko sigurno kao što ga je vera izbacila napolje, nevera ga ponovo vraća nazad. Kao što ga vera ubija, nevera ga uskrsava. Isus je rekao: “Kada nečisti duh izađe iz čoveka, on ide po suvim mestima i on se vraća nazad sa sedam drugih duhova. I ako domaćin te kuće ne stoji tamo da zaštiti vrata, oni će ući pravo unutra. A domaćin vaše kuće je vera koja kaže: ‘Kloni se.’” To je to.

Ali gledajte sada pacijenta koji je isceljen, i obično – osim ako to nije neko posebno čudo. A božansko isceljenje i čudo su dve različite stvari. Božansko isceljenje je jedna stvar a čudo druga. Ali obično kako ide božansko isceljenje, kada je nečisti duh izbačen, davno raka, kada on

napusti osobu, oh... Dakle, ili recimo da uzmemo nešto što je više vidljivo. Na primer kataraktu. Šta se dešava kada taj čovek... Ako ćete samo zapaziti kod slepe osobe. Ne znam da li sam ikada imao nekoga ovde ili ne, no katarakta preko očiju... Učiniću da stoje na trenutak. Zbog čega? Tako da to skupljanje počne da se dešava. I reći im da se vrate nazad i da svedoče. Moj Bože. Oni mogu odlično da vide. "Moj Bože. Ja upravo mogu videti stvari. Da. Ja..." U čemu je stvar? Život je otišao. I telo katarakte je počelo da se smanjuje. Pa, biće to tako nekoliko dana. Reći će: "Ooo, tako mi je dobro."

A onda nakon izvesnog vremena počne da ih boli glava. Ne osećaju se više tako dobro. Ustanu sutra ujutro: "Ponovo gubim svoj vid."

Neki od njih kažu: "Uh-huhhhh, on je samo to umislio; ta gomila svetih valjača te je samo nabedila." Da niste to poverovali. To je đavolska laž. Ako budete to verovali, ponovo ćete postati slepi. Ali ako ćete se vi držati dalje i reći: "Ne, Gospode, ja verujem."

Šta će se onda desiti. To telo otiče izvesno vreme. Ono ponovo pokrije oči. Taj rak u telu će oticati. Vas će početi to ponovo boleti i smetaće vam. A onda ćete se jako razboleti, užasno razboleti. Zašto? Ta velika izraslina mrtvog tela u vama se tamo nalazi, mrtvo.

Ako se vratite doktoru i on kaže: "Ooo, pa to su gluposti. Tamo je rak. Mogu ga videti." Sigurno da je tamo, ali je mrtav. Haleluja.

A onda krvotok mora pročistiti telo. Svaki put kada srce kucne, gura krv svuda po telu, i kupi infekcije. Naravno, od toga ćete se razboleti. Šta bi bilo da imate parče mesa koje se nalazi negde u vama, ili dugačko kao zmija, ili nešto veliko poput vašeg prsta, i da se nalazi tamo negde unutra i da je mrtvo, i da se toliko mrtvog mesa nalazi u vama, i da truli? Pa, naravno vaš krvotok bi morao to održavati čistim, dok pulsirajući tuda prolazi. Ali tamo je jedno mrtvo telo, stvar koja se tamo nalazi, zato što je život to napustio. Božija sila kroz veru je to izbacila napolje. On je demon i on mora da ode.

Ali razlog što ljudi nisu upućeni; oni odlaze, i odustaju, a taj đavo stoji odmah tamo da ponovo preuzme stvar. Kada vam Bog kaže bilo šta na ovom podijumu kroz Svetog Duha, kada ste pod nadahnućem, da niste to sumnjali, ili će vas snaći još i gore stvari, On je tako rekao. Jer Isus je rekao: "Poslednje stanje čoveka bilo je sedam puta gore nego na početku." Da li je to tačno? Kada je nečisti duh izašao iz čoveka, išao je okolo po suvim mestima i vratio se nazad sa sedam drugih đavola. Tako nemojte sumnjati, ostanite tačno sa Time. Mislite to iz srca. Recite: "Ne, gospodine. Neću se ni uzdrmati. Bez obzira koliko postanem bolestan, to sa time nema nikakve veze." Onda kao sledeća stvar, znate već, vi ćete se polako isčišćavati. Tada će sve biti onda u redu. Vidite, to je mrtvo.

Operacijom kojom bi doktor iz vas izvadio tu izraslinu, ta ista izraslina je u vama ali bez života u sebi.

Kažete: “Život u tome, brate Branhame, koji će uzeti moj život?” Ne, gospodo. Taj život je jedan odvojen život od vašeg. Upravo sam vam pokazao da ste vi jedan život i da ste postali biće, a i to je jedan život koji postaje biće. A vi ste od Boga, a to je od đavola. Da li razumete šta mislim? Demonologija. Dakle, trebali biste to videti kako ta stvar izgleda kada stojite i posmatrate je.

Moj Bože, žao mi je, već je skoro pola četiri. Žao mi je. Vidite prijatelji. Ooo, šta je ovom svetu potrebno.

Sedam godina već učim širom Amerike, imajući ove isceliteljske službe. Upravo sam dobio jednu dobru teoriju, počinjući naučavati iz Biblije širom zemlje i na temu demonologije, kako bi ljudi mogli razumeti šta da rade. I to je razlog što oni idu na te skupove i često prijatelj... Vi to ne razumete, ljudi dođu... I tako često... Dakle, zapamtite, momak koji je došao i rekao da ima dar božanskog isceljenja... Dar božanskog isceljenja je bio u vama ako ste bili isceljeni. Vi ste taj. Svaki dar deluje kroz veru. I bez obzira koliko dara božanskog isceljenja ja imam, a ja verujem u to od sveg srca. No vi biste mogli stajati ove i, ako ne biste imali takvu istu veru, ne bi vam onda to koristilo. Mogao bih se za vas moliti satima, nedeljama i mesecima. Nije u pitanju propovednik sa božanskim isceljenjem; već to ste vi koji imate božansko isceljenje, što verujete da ste bili isceljeni, jer to je po veri. Verom... Svako delovanje Božije je kroz veru.

Celo Božije oružje je po veri. Mi nismo dobili ni jednu prirodnu stvar na ovom svetu. Sve u hrišćanskoj crkvi je delo vere. Pogledajte samo na Božije oružje, ljubav, radost, mir, dugo trpljenje, dobrotu, krotkost, nežnost, strpljenje. Da li je to tačno? Sve je to natprirodno, ništa prirodno. Tako da mi ne gledamo u prirodne stvari, zato što baratamo sa natprirodnim. I jedino na koji način mi to možemo temeljiti je po veri, na tome šta je Bog rekao da je istina, i mi gledamo u nevidljivo. I mi nazivamo te stvari koje nisu kao da jesu; kao što je to činio Abraham koji je dobio svog... Amen. Abraham je nazivao te stvari koje nisu postojale, kao što je i Bog, kao da su postojale. Budući da je imao sto godina, nije se kolebao o Božija obećanja neverovanjem.

Mogu to samo zamisliti, a vi? Vidim Saru kako ustaje ujutru. Bog je rekao: “Abrahamel!” Rekao je: “Abrahame, imaćeš bebu.”

Sara je ustala. Rekao je: “Saro, kako se osećaš?”

Ovde je izmešano slušateljstvo, ali slušajte. “Nema razlike.”

“Pa slava Bogu, imaćemo ga. Idi spremi kolveku, pelene i sve,

pripremi se.”

U redu, prošao je još jedan mesec: “Saro kako se osećaš?”

“Nimalo drugačije.”

Godine su prolazile: “Saro, šta je sa time?”

“Nema razlike.” Deset godina je prošlo. “Nema razlike.” Dvadesetpet godina je prošlo. “Nema razlike.”

Abraham umesto da je oslabio, postajao je sve jači i jači. Znao je da će to što dalje odmiče biti sve veće čudo, jer on je verovao Bogu i nije se spoticao neverovanjem o Božija obećanja. Rekao je: “Imaćemo ga.” I jednog jutra Sarina materica je počela da raste i mali Isak je bio rođen, zato što je Abraham verovao Bogu, i on je gledao na stvari – uzimajući u obzir te stvari koje nisu postojale kao da jesu...

Ne po osećanjima, ne po tome šta se vidi. Vi ne živite po osećanjima i po onome što vidite. To je po veri. I kada Bog ma šta objavi, a rekao je: “Šta god da molite, dok se molite, verujte da ćete to primiti, i držite se toga.” Bog je to tako rekao, i to mora tako biti. Amen. Demoni...

Vera u Oca,

Vera u Sina,

Vera u Svetog Duha, troje u Jednom.

Demoni će drhtati a grešnici probuditi.

Vera u Jehovu će sve prodrmati.

Tako je. Moj Bože. Sigurno da jeste. Verujte Bogu. Gledajte na Njega. Nemojte se ni pomeriti. Ostanite tačno tamo. Bog je tako rekao.

A šta su demoni? Oni su duhovna bića. Dakle, doktor kaže: “Imate kancer. Imate TBC. Imate kataraktu. Imate zapaljenje pluća; imate to.” To je đavo. To je jedan život, a iza tog života je duh. Koliko vas zna i to može videti da je kancer, katarakta, da ima–ima... To je duh, i ima život u sebi. Dakle, ništa ne može imati život bez duha (Razumete to?), tako da mora da postoji jedan život koji time odnekle upravlja.

Čak i ono drvo tamo ima u sebi život. I sva svetska nauka ovog sveta ne može da napravi jednu zelenu travku. Da li ste to znali? Oni naprave nešto što liči na to, ali ne mogu naći formulu za život. To je Bog. Vidite? Isus je rekao drvetu: “Proklet da si. Pošto nemaš ploda, nećeš ga ni imati.” I oni su ponovo prošli tuda. Bilo je to tada oko osam sati ujutro. A vraćali su se oko jedanaest sati kada su išli na večeru, a Petar je rekao: “Pogledate to drvo; mrtvo je od korena pa nagore.” Zašto? Isus je ukorio taj život koji se nalazio u drvetu, a to je bilo u korenu, i cela stvar je umrla. Haleluja.

Taj isti Hrist može da ukori i rak u njegovim korenima, i cela stvar će

umreti. To drvo je stajalo tamo upravo isto kao i pre par sati, ali se moglo videti da lišće počinje da opada, i onda je kora počela da se odvaja, i počelo je da se suši, iz dana u dan i iz nedelje u nedelju, a nakon izvesnog vremena nije čak ni grančica ostala od tog drveta. Haleluja. Rak, tumor, katarakta, ili ma šta drugo, moraće da ode kada Hrist govori. On izbacuje đavole. A On je rekao: “U Moje Ime izbacivaće đavole, govoriće novim jezicima, uzimaće zmije, piti smrtne stvari; i to im neće nauditi. I ako budu položili ruke na bolesne oni će ozdravljati.”

Da li Ga volite? Žao mi je što sam vas držao čitav sat ovo popodne sedeći ovde. Da li volite Gospoda? Dakle, to će se dogoditi sada ako prihvatite Hrista kao svog Iscelitelja, i da verujete u svom srcu da vam se nešto desilo i verujete da ste isceljeni? Hoćete li verovati da ste isceljeni? Nemojte dozvoliti da đavo više išta prikači na vas. Samo nastavite dalje. “Doktore,” kažete: “doktore, kako to izgleda?” Rekao je: “Pa, to je još uvek tamo.”

A u svom srcu vi znate; vi znate šta se dogodilo. Prvo što će on reći: “Hm, pitam se šta se desilo sa tom stvari?”

Onda recite: “Vidite doktore, reći ću vam. Evo šta se dogodilo: Isus Hrist me je iscelio. Tako je. Isus Hrist me je iscelio.”

U redu, hajde da pognemo glave samo za trenutak. I brate Willett, hoćeš li doći ovamo samo na trenutak, brate?

Dakle, Nebeski Oče, zahvalni smo za Hristovu Krv. I možda ponekad Tvoje sluge, Gospode, ne koriste mudrost, govoreći previše dugo. Ali ja se možda osećam kao Pavle koji je jedne noći propovedao celu noć. I jedan momak je pao sa prozora i poginuo. A taj apostol sa Božijom Reči u svom životu, otišao je i položio svoje telo preko mladićevog; život se vratio u njega i on je ponovo oživeo.

Dragi Bože, shvatam da je zalazak sunca ove velike civilizacije sada na zalasku, već je poodmaklo, sredina dana je prošla, i padaju večernje senke. Veliko Svetlo je zasijalo iz Božijeg Kraljevstva, da bi se pojavilo u ovoj velikoj tami koja dolazi na zemlju. Bože, shvatam da starim svakog dana. Pusti me da idem, Gospode; daj mi snage; pomози mi da govorim svuda ovu veliku istinu. Pomози nam sutra popodne da razumemo još više.

I dragi Bože, blagoslovi ovo malo slušateljstvo ovog popodneva. Večeras kada se budu skupili radi službe isceljenja, neka svaki muškarac i žena dođu jedni do drugog i govore, i neka kažu: “Dakle, evo...Više ne sumnjam. Mi sada razumemo odakle to dolazi. Znamo da je to đavo. I mi znamo da kada on odlazi, on mora da ode na Božiju zapovest. On mora. Bog je tako rekao. On mora da ode.” I neka oni onda idu sretni, radujući

se, ispovedajući svoje isceljenje. Ništa, neka im više ništa ne stoji na putu. Neka samo idu verujući.

I Bože, neka bi ova mala crkva ovde, i te crkve koje su u saradnji, neka imaju probuđenje nakon ovog skupa, Gospode, koje će protutnjati, i da stotine i stotine duša bude dovedeno u Božije Kraljevstvo. Daruj to, Oče. Neka bi muškarci i žene ovde i širom nacije i na drugim mestima, neka oni odnesu poruku do svojih crkava i neka bi oni imali staromodno probuđenje. Daruj to, Gospode. Oprosti nam sada naše grehe. Pomozi nam da budemo Tvoje sluge, u Ime Isusa Hrista. Amen.

Pitam se, dok vi sedite ovde, da li ima nekog grešnika danas u zgradi, koji bi rekao: “brate Branhame, seti me se u molitvi”? Hoćete li podići svoje ruke? Imali ovde nekog grešnika? Ja ne... Bog vas blagoslovio, damo. Ima li? Bog vas blagoslovio, gospodine. I vas, i vas, i vas, Bog vas blagoslovio. Pitam se hoćete li... Dakle, to je na vama.

Vidite, ja ne verujem da trebam ići nazad u slušateljstvo. I ne kritikujem druge koji to čine. Ne verujem u odlazak u slušateljstvo i da se onda neko dovuče ovamo. Vidite? Niko ne može doći osim ako ga Otac najpre ne dovede. Vidite? Tako je. Vi ćete ga samo dovući tamo protiv njegove volje. Vidite? Ali ako Bog kuca na vaše srce, vi ste najprivilegovanija osoba na svetu. Vi upravo ne znate kolikom broju sam ljudi govorio...